

visse lignende Krav, der ville komme med samme Styrke fra andre Byer og ganske sikkert kunne ventes snart at komme f. Eks. fra Randers.

Saa siger den ærede Ordfører, at der er jo en Grund til at give denne Privatskole Penge, og det er, at Sorø Akademi staa som Panthaver i den. Det maa vel forstaaes paa den Maade, at Sorø Akademi har laant Penge til denne Privatskoles Opførelse, og at disse Penge staa saa yderligt, at der er Fare for, at de skulle gaa tabte. Det er ogsaa et fordømmeligt Forhold, hvis virkelig Ministeren har tilladt Sorø Akademi at udlaae Penge i en Skole, som staa saa daarligt, at Pengene kunne gaa tabte. Det forekommer mig, at det er Ministeriets Pligt at vaage over, at Sorø Akademis Midler ikke gaa tabte ved at blive udlaaente paa saa usikre Steder, som det synes at være Tilfældet her. Først at laane Folk Penge og saa bagefter give dem Tilskud, for at de muligvis kunne svare Rente af de Penge, de have laant af Staten, det er dog en højst mærkelig Administration, og det, synes jeg, taler endnu mere for straks at nægte dette Tilskud.

Jensen-Knudstrup: Der er et Par Ændringsforslag, jeg gerne vil omtale med et Par Ord. Det første er Nr. 114, og det angaar Udgifter til Renholdelse af Jellinge Seminarium Øvelsesskole. Udgiften var anslaaet til 200 Kr., og nu forlanges der 160 Kr. til. Altsaa er Renholdelsen af en enkelt Skole sat til 360 Kr. Jeg tillod mig sidste Efteraar ved Finanslovens første Behandling at omtale de store og paa mange Steder meget trykkende Udgifter, som den i Fjor vedtagne Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse medfører. Det er egentlig ikke selve Loven, der har gjort, at Udgifterne ere blevne saa trykkende, det er mere den Vedtægt, som er bleven gennemført i Henhold til en af Lovens Paragraffer. Den er maaske strengere, end den behøvede at være, det tør jeg ikke udtale noget om, men at Udgifterne falde meget trykkende paa visse Steder, er sikkert, og Bestemmelserne have vakt en Del Uvilje, som man kan mærke baade hist og her, naar man færdes mellem Landbefolkningen. Udgifterne ramme særlig saadanne Kommuner, der have en vidtstrakt og spredt Bebyggelse, og hvor Skolerne ligge udenfor Landsbyerne paa Markerne. Hvor Skolerne ligge i Landsbyerne, er det forholdsvis let at faa deres

Renholdelse overtaget til en rimelig Pris, af en eller anden Kone i Landsbyen, men hvor de ligge langt ude paa Markerne, maaske en Fjerdingvej fra den nærmeste By — en halv kan det da godt være —, der kunne Udgifterne falde meget haardt paa den vedkommende Kommune. Det gælder navnlig Landkommuner i Midtjylland. Der er i min Valgekreds Kommuner, hvor Udgiften er løben op til langt over 1,000 Kr. for Sogne, der i Forvejen ere haardt bebyrdede. Naturligvis ere de paagældende Foranstaltninger priselige og vare utvivlsomt ogsaa nødvendige, men om der ikke kunde gøres noget for at lette det Tryk, som følger med disse strenge Vedtægters Gennemførelse, ved at fordele Udgifterne, er et Spørgsmaal, som jeg gerne vilde henstille til den højtærede Ministers Overvejelse. Da Sagen i Virkeligheden er et Led i Kampen mod smitsomme Sygdomme, var der dog maaske nogen Grund til at overveje, om ikke enten Staten eller Amtet kunde træde støttende til for de Kommuner, som have en saa spredt Bebyggelse og saa mange paa Markerne liggende Skoler, at de tynges urimelig haardt af Vedtægten Gennemførelse. Dette vil jeg gerne henstille til velvillig Overvejelse. Ændringsforslaget Nr. 114 viser jo, hvor dyrt det kan være at holde en saadan Skole i Orden, idet der forlanges 360 Kr. til en enkelt Skole.

Det andet Punkt, jeg vil skænke en kort Omtale, er Ændringsforslag Nr. 119 om en Understøttelse til en Fortsættelsesskole i Glamsbjerg. Denne Fortsættelsesskole bliver altsaa nu anerkendt og rykker op til Sidestilling med de tidligere anerkendte Efter- eller Fortsættelsesskoler. Der findes paa Finansloven i alt 15 saadanne, som nyde en offentlig Anerkendelse gennem en lille Understøttelse fra Staten. Summen er i alt 3,550 Kr., om jeg husker ret, og nu søges der bevilget 200 Kr. til. Jeg tror, at vi her i Rigsdagen bør skænke disse Skoler en velvillig Opmærksomhed. Det er den Skoleform, der for Landdistrikternes Vedkommende vel i nogen Maade kommer til at danne det næste Led i Folkeskolens Udvikling og kommer til at svare til Mellemskolen, som nu i de fleste Byer gøres til en kommunal Skole, en Overbygning paa den almindelige Folkeskole. Landsbyskolen kan ikke slaa ind paa at overbygge sig med en Mellemskole — det er af mange Grunde helt umuligt, og jeg vilde neppe anse det for ønskeligt, om den kunde. Jeg er ikke sikker paa, at Køb-